venādū. s. mūdi vanitatē. Dña. s. aīa dolet qñ de tabelk scriptk. v. de trāsgressiomib9 ꝓpetratis recordat. Et iō milites. v. oēs sēsus tenēt hominē; a tu do mūdi reuocare ymmo de9 ipsū vocat dicēs. Reūtere reūtere ītk. S; qñ tō videt aīa; p pctm̄ pstratā debz se ad terrā p̄ijcere. ꝗ ē ad omnē; humilitatē se pare. Vestimēta. v. vitia deponēa lāceā male vite p ofessiōē; ftāgere. Et sic pegrinādo ī domis virtutib9 p gere donec ad domū piscatoris. s. pla ti puenīat. De cui9 filio ad rupē pemitētie īcludi debes q̄usq; nūcij. v. viri ecclastici cū pemitētia fuerit osumata ducēt te ad romanā cītatē. Ciuitas ista ē sācta mater eccla in q̄ debem9 p manere ꝗ ē ei9 p̄cepta adimplere a cāpane pulsabūt. s. p opa misericordie p pemitētiā rāuperata de te laudabile testimoniū phibēt a dīues gaudebūt. v. āgeli dei de pcātore fiē scriptū ē. luce. xv. Gaudiū ē āgelk dei sup vno pcātore pemitētiā agēte. Et tūc poterī dña; v. aīa; ad monasteriū rēgni celestis pducere. Ad qd.

De iudicio adulterātiū. C. lxxxij

Vidā miles erat q̄ castꝫ pulcherrimū hēbat sup q̄ duo cycomie īdificabāt. Sub castro erat fons clarus in q̄ cycoīe solebāt se balneare. Accidit q̄ femella pullos p̄duxit mascul9 vo p terrā volabat vt pulk cibū colligeret. Illo abeunte femella ē adulterata sed anteqū mascul9 veniret: ad fontē descēderat vt se lauaret ne mascul9 fetorē adulterij sētiret. Miles cū sepi9ꝗ visꝫ admirabat fōtē clausit ne cycomia se lauaret vl balnearet. Illa vo cū fōtē clausū vidisꝫ a nō poterat se lauare post adulteriū cōmissū: ad mdū ē reūsa. Mascul9 veniēs a sētiēs adulterij fetorē inde volauit a infra diē naturalē secū multitudīē; cicomiaꝫ duxit a in p̄sētia militk eā occiderunt.

Moralizacō.

Arissimi. iste due cycomie sunt xp̄s a anima. aīa ē xp̄i spōsa a q̄tiēs cūq; fuerit p pctm̄ adulterata: ad fōtē ofessiōis rāurat vt poterit mūdari ne xp̄s ei9 spōsus fetorē adulterij sētiat. Miles q̄ fōtē clausit ē diabol9 q̄ cor hōis obturat q̄ sp mitit hoīes īpedire ne currat ad fōtē ofessiōis a nē tō ofiteat. Vñ si xp̄s in die iudicij te īuenit nō totū. v. nō ofessū sine dubio ō te veniet cū multitudine angelorꝫ eternaliter te occidētiū.

De timorosa custodia anime. Capitulū octuagesimū tertiū.

Rayan9 regnuit q̄ miro mō ortos dilexit. Vñ semel cū quēdā ortū cōstruxisꝫ a arbores vmbrosi generk in eo plātasꝫ: custodē sup ortū ostituit vt fideik custodiret. Eāt aūt q̄dā ap strenuu9 q̄ ortū intrauit arbores ofodit a eūtit. Hoc p̄cipiēs custos noīe ionatas auriculā ei9 finistrā abscidit. Ap vo amissa aure clamauit a exiuit. Altera vo die ap ītrauit. a infinita mala ꝓpetrauit ī orto. Hoc videns ionatas aurē ei9 dextrā abscidit a cū clamore valido ap exiuit ꝗ non obstante tercia vice intrauit. Quod videns ionatas caudā ei9 abscidit. Et sic turpiter cū clamore ap exiuit. Adhuc quarta vice intrauit a multa mala ꝓpetrauit. Jonatas illū cū lāceā pforauit a mortu9 ē a coq̄naio tradit9 vt p mēsa regi ꝓpararet. Rex vo de q̄libz animali cor pl9 dilexit q̄ aliq̄d aliud. Coc9 vo cū apꝫ ꝓparasset a cor pingue vidisꝫ omedit. S; cū rēgi de apro fuisꝫ a fuitoibz ministratū cor quesiuit. Seruitores vo ad coq̄nariū rediert. a cor apri appetebāt. Ait ille. Dicite dño meo q̄ ap nullū cor hēbat. Et si nō credat. per varias racōes obligo me ostendē. Serui hoc audiētes omnia verba regi denunciabant. Ait rex. Quid est hoc q̄ audio. Nō est animal sine corde. S; ex quo offert se ad pbādū eū audiem9. Coq̄nari9 erat vocat9 ad regem vt p baret q̄ aper cor non haberet. Or ait

Dñe mi auditē me Omnis cogitatō a corde ꝓcedit. Bene sequit si nulla ē cogitatio nec cor vllū. Aper iste ꝑmo intrauit ortū et multa mala cōmisit. Ego vero hoc videns aurē eius sinistrā abscidi. Si cor habuisset de aure abscisa cogitasset. Sz hoc nō fecit. qr iterato intrauit ḡ cor nō hēbat. Itē si cor habuisset qñ aurē dexterā abscidi hoc cogitasset. Sz nō cogitauit de aure dextera amissa Quia post hoc intrauit a caudā amisit. ergo si aliquā ꝑtē cordis habuisset de auribz a cauda cogitasset Sed hoc nō fecit. qr post oīa ista intrauit. Ideo eū occidi Et ꝑ istas tres ratōes ostendo ꝙ cor nō hēbat. Rex vero cū hoc audisset rōes hꝰ approbauit Et sic coquinarius euasit. ¶ Moralizatio.

Rmi: rex iste ē dñs nr̄ ihs xp̄s Qr miro mō ortos a vineas diligit .i. statꝰ hominū Sic sūt viri ecclīastici religiosi a boni xp̄iani in quoꝝ cordibz dñs nr̄ plantat cotidie diuersa gn̄a arboꝝ .i. vtutū Sicut sūt decē ꝑcepta. septē opa mīe Quatuor vtutes cardinales et tres theoloycas. Custos est ꝑlatus q̄ habz ista custodiē Aper est hō diues ac potēs huiꝰ seculi qui potius sēsui ꝓpio credit q̄ altei Iste intrat statū suū quē accepit ī baptismo Et mala infinita ꝯmittit qñ peccatū mōrle ꝓpetrat. qr violat vtutes q̄s in baptismo recepit Hoc vidēs deus per ionathan .i. ꝑ mortē a nobis aufert aurē sinistrā .i. cōsāguineū tuū interficit vt ꝑ hoc vitā tuā malā corrigas Sz miser hō ad tps dolet a cito ad vomitū reuertit a dei ꝑcepta iterato violat Hoc vidēs deꝰ aufert ab hōie aurē dexterā .i. filiū l filiā vt sic te corrigas Sed miser homo ꝑ breue tēpꝰ mortē eoꝝ dolet a redit ad mala opa. a tunc aufert ab eo caudā .i. vxorē vt sic flagellatus corrigat nec per talia emendat. tūc deus eū interficit a coq̄nario .i. dyabolo tradit in die iudicij. Non est in homine res quā deus magis diligit q̄ cor .i. animā. Tūc dyabolꝰ allegabit ꝙ animā deo obedientē nō hz.

Et dicet ad xm̄. Iste m̄ obediens fuit et tibi inobediens fuit. Si habuisset animā rectā nūq̄ ꝑceptū tuū violasset Et sic deus ꝑuabit aīa qd ē dolēdū.

¶ De beneficijs dei semper memorādis. ¶ Capitulū lxxxiiij.

Pompeyus regnauit in cuiꝰ regno erat quedā dña nimis pulchra a oībz amorosa. Iux̄ eā q̄dā miles habitabat satis ḡtiosus a nobilis. q̄ istā dñam sepius visitauit a a dña multū erat dilectꝰ Miles iste cū semel dominā visitasset videnscq falconē sup manū eius quē miro mō cōcupiuit: ayt. O bona siq̄dq̄ pro te feci aut si me diligēda m̄ falconē. dña ayt Tibi concedo Sed vnū est ꝙ non tātū illū diligas vt a societate mea te sepes. miles ayt. Absit hoc a me vt ꝓpt aliquā rem me separē a te nunc ampliꝰ teneor te diligere q̄ añ. Dña falconē ei dedit. Ille vero ei valefecerat a tātū ī falcone delectabat ꝙ dominā nō visitabat a parū de ea cogitabat ꝯ singulis diebꝰ cū falcone ludebat Dña sepius nūcios ad eū misit et nō venit Tandē dña ei scꝑsit vt sine dilacione vlteriori ad eā cū falcone veniret qd et fecit. Qr cū venisset ayt ei dña Ostende m̄ falconē. quē cū apprehēdisset corā eo caput a corpore extr̄xit Miles nō modicū dolens ayt O dña quid fecisti? Que ayt Non doleas sed potiꝰ gaude a letaē. Quia falco eāt causa quaē me nō visitasti sicut ante fecisti ideo falconē occidi vt ad me redeas frequēter sicut solebas. miles vero vidēs ꝙ ex pia causa domina hoc fecerat ei placuit. a eam sicut prius visitauit.

¶ Moralizatio.

Karissimi rex iste ē pater celestis Domina tam pulchra: natura humana deitati in christo coniuncta Miles quilibet christianꝰ qui dñm deū suū ante oīa tenet diligere et eū sepiꝰ ꝑ opa meritoria visitaē Falco sūt hō tēporalia q̄ deus dat hōi vt eū ꝓbet ꝯ cū mis hō diues factꝰ fuerit: filis fcs